

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Bfv.I.405/2011/5.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2011. év július hó 12. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A közokirat-hamisítás büntette miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntető ügyben a Baranya Megyei Főügyészség által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Pécsi Városi Bíróság 9.B.686/2010/2. számú ítéletét megváltoztatja,

a terhelttel szemben kiszabott közérdekű munka tartamát 10 (tíz) napban állapítja meg.

A terhelt a közérdekű munkát fizikai munkakörben köteles letölteni és amennyiben munkakötelezettségének önként nem tesz eleget, a közérdekű munka, illetőleg annak hátralévő része helyébe fogházban letöltendő szabadságvesztés lép akként, hogy egy napi közérdekű munkának egy napi szabadságvesztés felel meg.

Egyebekben az első fokú ítéletet hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült 6.000 (hatezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem terjeszthet elő.

I n d o k o l á s

A Pécsi Városi Bíróság a 2010. július 5. napján kelt és 2010.

augusztus 2. napján jogerőre emelkedett 9.B.686/2010/2. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki a Btk. 274. § (1) bekezdés c) pontja szerinti közokirat-hamisítás büntetében, valamint 3 rendbeli közokirattal visszaélés vétségében, és ezért mint többszörös visszaesőt 120 óra közérdekű munkára ítélte; rendelkezett a közérdekű munka átváltoztatásáról is, amennyiben a terhelt munkakötelezettségének önként nem tenne eleget.

Az ítélet tényállásának lényege szerint a terheltnél lakott DK, aki személyi igazolványát már több alkalommal elvesztette. A terhelt segíteni akart neki, ezért DK adókarttyáját, lakcímkarttyáját és anyakönyvi kivonatát magához vette és a pécsi okmányirodában személyi igazolványt kért a nevében anélkül, hogy nevezett erről tudomással bírt volna. A szükséges adatlapot kitöltötte, azt DK helyett alá is írta, egy fényképet csináltatott magáról, és azt DK irataival, és az ő személyi adatait tartalmazó adatlappal együtt benyújtotta. A személyi igazolvány DK részére - a terhelt fényképével - el is készült.

A jogerős határozat ellen a Baranya Megyei Főügyészség nyújtott be felülvizsgálati indítványt a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontjára alapozva, mivel álláspontja szerint a büntetőjog szabályainak megsértése miatt törvénysértő büntetés kiszabására került sor.

Az indítványozó arra hivatkozott, hogy a városi bíróság a Btk. 2. §-át megsértve járt el, amikor a terhelttel szemben a közérdekű munka tartamát az elbíráláskor hatályos törvényi rendelkezések alapján órákban állapította meg; a Btk. 49. §-ának elkövetéskor hatályos (4) bekezdése alapján azt napokban kellett volna meghatároznia, miután az elbíráláskor hatályos rendelkezések alkalmazása nem eredményezett enyhébb elbírálást.

Ezért arra tett indítványt, hogy a Legfelsőbb Bíróság a megtámadott határozatot változtassa meg és a törvénynek megfelelő döntést hozva állapítsa meg napokban a közérdekű munka tartamát.

A Legfőbb Ügyészség a felülvizsgálati indítványt alaposnak találta és az abban foglalt indokok alapján a megtámadott határozat megváltoztatására tett indítványt (BF.1237/2011.).

A Legfelsőbb Bíróság a Be. 423. § (4) bekezdésére tekintettel a megtámadott határozatot az indítványban megjelölt ok alapján, emellett a 416. § (1) bekezdés c) pontjában felsorolt - feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező - esetleges eljárási szabálysértésekre figyelemmel vizsgálta felül.

Ennek során az utóbbi rendelkezésben felsorolt, a Be. 373. §-a (1) bekezdésének I. b) és c) pontjában, valamint II-IV. pontjának valamelyikében meghatározott eljárási szabályszegést nem észlelt.

A Be. 416. § (1) bekezdés b) pontjának II. fordulata szerint azonban felülvizsgálati ok, ha a büntetőjog valamely szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki.

A terhelt az irányadó tényállás szerint a terhére megállapított bűncselekményeket 2006. december 18. napján követte el. A Btk. 49. §-ának ekkor hatályos (4) bekezdése szerint a közérdekű munka legrövidebb tartama egy nap, leghosszabb tartama ötven nap volt, azzal, hogy egy napi közérdekű munkának hat óra munkavégzés felelt meg.

Ez a rendelkezés 2010. május 1. napjával kezdődő hatállyal megváltozott. A módosított rendelkezés szerint a közérdekű munka tartamát órákban kell meghatározni, és a büntetés legkisebb mértéke negyvenkettő, legnagyobb mértéke háromszáz óra.

Így a büntetési nem legkisebb mértéke - a negyvenkét óra - a korábbi szabály szerinti számítással hét napi közérdekű munkának felel meg, ami egyértelműen súlyosabb a korábban kiszabható legkisebb mértéknél, az egy napnál.

A Btk. 2. §-a szerint a bűncselekményt az elkövetéskor hatályos törvény szerint kell elbírálni; a cselekmény elbírálásakor hatályos törvény alkalmazásának csak akkor van helye, ha az elkövetőre kedvezőbb elbírálást eredményez.

Miután azonban az elbíráláskor hatályos rendelkezések a közérdekű munka kapcsán nem minősülnek ilyennek, a terhelt terhére megállapított bűncselekmények minősítése és büntetési tétele pedig nem változott, a bíróság törvénysértően járt el, amikor a terhelttel szemben a közérdekű munka tartamát nem napokban, hanem az új szabályozásnak megfelelően órákban határozta meg.

Így a felülvizsgálati indítvány megalapozott.

Emellett a bíróság elmulasztotta meghatározni a terhelt által végzendő közérdekű munka jellegét is, bár a 46. § (1) bekezdése ezt mind az elkövetéskor, mind az elbíráláskor kötelezően előírta.

Ezért a Be. 427. § (1) bekezdés b) pontja alapján a megtámadott határozatot megváltoztatta, és a kiszabott közérdekű munka tartamát a Btk. 49. §-ának az elkövetéskor hatályos (4) bekezdése alapján napokban határozta meg, emellett rendelkezett a terhelt által végzendő munka jellegéről is.

Miután a jogerős ítéletben megállapított bűncselekmény minősítését a felülvizsgálati indítvány nem támadta, azzal a fent hivatkozott korlátokra tekintettel a Legfelsőbb Bíróság nem foglalkozott, és egyebekben a határozatot hatályában fenntartotta azzal, hogy a büntetést a Btk.85. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel halmazatiként tekintette kiszabottnak.

A bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be. 429. §-án alapul.

Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontján és a 418. § (3) bekezdésén alapul, azzal, hogy az abban szereplő feltételek esetén a Be. 421. § (3) bekezdésére figyelemmel a bíróság az elutasító határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2011. július 12.

Dr. Belegi József s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészár Róza s.k. előadó bíró, Dr. Horváth Ibolya s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

írnok

AIné